

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija)
30. novembra 2015 – Costin Popescu/Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția
Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public
Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor**

(Zadeva C-632/15)

(2016/C 068/29)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Costin Popescu

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ Romuniji dopuščajo, da od voznikov mopedov, ki imajo uradni dokument, s katerim jim je bila podeljena pravica do vožnje na javnih cestah pred 19. januarjem 2013, zahteva, da za to, da bi lahko moped na javnih cestah vozili tudi po tem datumu, pridobijo vozniško dovoljenje z opravljanjem preizkusov/izpitov, podobnih tistim, ki so določeni za ostala motorna vozila?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L 403, str. 18).

**Pritožba, ki jo je Toni Klement 2. decembra 2015 vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat)
z dne 24. septembra 2015 v zadevi T-211/14, Toni Klement/Urad za usklajevanje na notranjem trgu
(znamke in modeli)**

(Zadeva C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Toni Klement (zastopnik: J. Weiser, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča z dne 24. septembra 2015 v zadevi T-211/14

— toženi stranki naloži plačilo stroškov

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik navaja tri pritožbene razloge:

1. Zadevna znamka naj bi se nesporno uporabljala samo z dodatnim besednim elementom „Bullerjan“. Pritožnik navaja, da je prišlo pri presoji razlikovalnega učinka dodanega elementa „Bullerjan“ do izkrivljanja dokazov. Splošno sodišče naj bi razlikovalni učinek dodanega elementa opredelilo kot (zgolj) običajni. Ugotovitev (zgolj) običajnega razlikovalnega učinka pa naj v predloženih dokazih ne bi imela nobene podlage, saj ti ne zajemajo nobenih podatkov o obsegu, trajanju in intenzivnosti tega elementa, ki je sam registriran kot znamka.
2. V okviru drugega pritožbenega razloga pritožnik zatrjuje protislovnost obrazložitve kar zadeva ugotovitev Splošnega sodišča, da ima izpodbijana znamka velik razlikovalni učinek. Splošno sodišče namreč v svoji obrazložitvi po eni strani ugotavlja, da ima izpodbijana znamka „neobičajno obliko“, vendar pa drugi strani potrjuje, da drugi proizvajalci ponujajo peči, ki so zelo podobne oblike. Nadaljnje protislovnosti je podano pri ugotovitvi Splošnega sodišča, da je po eni strani velik razlikovalni učinek zadevne znamke neodvisen od njene morebitne funkcionalnosti, po drugi strani pa tega velikega razlikovalnega učinka ne postavlja pod vprašaj zaradi zelo podobne oblike drugih peči ob tem, da bi bila lahko ta posledica prizadevanja za doseg določenega tehničnega rezultata. Obrazložitev Splošnega sodišča naj bi bila tako na dveh mestih protislovna in zato pravno napačna.
3. V okviru tretjega pritožbenega razloga pritožnik zatrjuje eno, z več vidikov pravno napačno, razlago in uporabo člena 15(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti (UZS) ⁽¹⁾. Najprej, Splošno sodišče naj v okviru preizkusa razlikovalnega učinka zadevne znamke, ki se zahteva s členom 15(1)(a) UZS, ne bi sledilo sodni praksi Sodišča glede presoje razlikovalnega učinka tridimenzionalnih znak v obliki proizvodov. V nasprotju s sodno prakso Sodišča naj Splošno sodišče ne bi opravilo zahtevane primerjave izpodbijane znamke s sektorsko običajno obliko peči. Poleg tega naj bi Splošno sodišče presodilo, da morebitna funkcionalnost oblike izpodbijane znamke ni upoštevana za presojeno njenega razlikovalnega učinka. S tem naj bi Splošno sodišče kršilo uveljavljeno načelo, da se pri presoji razlikovalnega učinka znamke upoštevajo vse relevantne okoliščine posameznega primera. Nazadnje, Splošno sodišče naj ne bi sledilo sodni praksi Sodišča glede resne in dejanske uporabe znamke, ki je registrirana kot del sestavljene znamke. Splošno sodišče naj bi v zvezi s tem za zadostno štelo, da je v okviru sestavljene znamke uporabljena znamka še naprej prepoznana kot označba porekla. S tem naj bi Splošno sodišče prezrlo, da je v skladu z nedvoumnim besedilom člena 15(1)(a) UZS in sodno prakso Sodišča vedno treba še nadalje preizkusiti ali to vpliva na razlikovalni učinek registrirane znamke. Izvedbo tega preizkusa pa naj bi Splošno sodišče opustilo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1.)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vestre Landsret (Danska) 14. decembra 2015
– Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, ki deluje v imenu Ismarja Huskica

(Zadeva C-668/15)

(2016/C 068/31)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Jyske Finans A/S

Nasprotna stranka: Ligebehandlingsnævnet, ki deluje v imenu Ismarja Huskica